

Warszawa, 23 marca 2016 r.

108/BW/SOWP/2016/SOKBT

Minister Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Strona:

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Na podstawie art. 16 ust. 2 w zw. z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2058; dalej jako: „UDIP”) w zw. z art. 127 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267; dalej jako: „KPA”), Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska (dalej jako: „Stowarzyszenie) wnosi niniejszym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej wydaniem **decyzji Ministra Finansów z dnia 4 marca 2016 r. (znak: DP7.056.1.2016)**, doręczonej w dniu 10 marca 2016 r., w przedmiocie odmowy udzielenia informacji publicznej.

Wydanej decyzji Stowarzyszenie zarzuca:

- naruszenie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zakresie w jakim przepisy te stanowią normatywną podstawę prawa do informacji publicznej, poprzez nieprawidłowe ograniczenie w niniejszej sprawie prawa do informacji publicznej, spowodowane niezasadną odmową udostępnienia informacji publicznej,
- art. 5 ust. 2 UDIP, w zakresie w jakim przepis ten stanowi podstawę ograniczenia prawa do informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy, poprzez błędną, polegającą na przyjęciu, że udostępnienie informacji publicznych będących przedmiotem wniosku mogłoby naruszyć tajemnicę przedsiębiorcy, oraz poprzez błędne zastosowanie w niniejszej sprawie,
- art. 7 KPA, w zakresie w jakim przepis ten nakazuje organowi podjąć, w toku sprawy, wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, poprzez brak wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy,
- art. 8 KPA, w zakresie w jakim przepis ten nakazuje organowi prowadzenie postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, poprzez podjęcie rozstrzygnięcia bez dokładnego wyjaśnienia jego motywów i przesłanek,
- art. 11 KPA, w zakresie w jakim przepis ten nakłada na organ obowiązek wyjaśnienia stronom zasadności przesłanek, którymi się kieruje przy załatwianiu sprawy, poprzez brak wyczerpującego przedstawienia toku rozumowania organu oraz przyjętych przez niego kryteriów oceny stanu prawnego.

Stowarzyszenie wnosi o:

- 1) uchylenie decyzji w całości oraz
- 2) przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

UZASADNIENIE

I.

Prawo do informacji publicznej oraz wolność działalności gospodarczej są równorzędnymi dobrami, chronionymi konstytucyjnie. Pomiędzy nimi nie można wprowadzić jakiegokolwiek hierarchii. Naturalne jest, że owe wartości pozostają ze sobą w napięciu. Na kanwie poszczególnej sprawy należy dokonać wyważenia tych dóbr.

Okoliczności niniejszej sprawy – zwłaszcza zaś przedmiot wniosku o udostępnienie informacji publicznej – skłaniają do wniosku, że informacje publiczne będące przedmiotem wniosku winny zostać udostępnione. Działalność agencji ratingowych wywiera bowiem wpływ na sytuację ekonomiczną państwa, a przez to sytuację ekonomiczną obywateli. W związku z tym społeczeństwo ma prawo do wiedzy o działalności Ministra Finansów dotyczących funkcjonowania agencji ratingowych.

II.

Przede wszystkim należy zauważyć, że podmiot gospodarczy, który wstępuje w sferę publiczną, musi liczyć się z tym, że informacje o jego publicznej działalności mogą się stać zainteresowaniem społeczeństwa oraz że informacje te będą stanowić informację publiczną (bowiem, zgodnie z art. 1 ust. 1 UDIP, staną się informacjami o sprawach publicznych). Z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku m.in. osób i podmiotów gospodarczych, które zawierają z podmiotami władzy publicznej umowy cywilnoprawne tudzież w sytuacji pracowników, którzy podejmują pracę w instytucjach publicznych.

W tej kwestii niezwykle istotne znaczenie ma wyrok Sądu Najwyższego z 8 listopada 2012 r. (sygn. CSK 190/12, Legalis nr 546154). W uzasadnieniu tego judykatu Sąd Najwyższy wskazał, że „dla osoby żądającej dostępu do informacji publicznej, związanej z zawieraniem umów cywilnoprawnych przez jednostkę samorządu terytorialnego, imiona i nazwiska stron takich umów są często ważniejsze niż ich treść i jest to z oczywistych względów zrozumiałe. Trudno byłoby w tej sytuacji bronić poglądu, że udostępnienie imion i nazwisk osób w rozważanej sytuacji stanowiłoby ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw tych osób (art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP). W konsekwencji należy zatem przyjąć, że ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.”. W tym kontekście warto zwrócić na coraz bardziej powszechną praktykę udostępniania przez podmioty zobowiązane do udostępniania informacji publicznej rejestrów umów na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej

W związku z tym zaskakujące jest stanowisko Ministra Finansów o niemożności udostępnienia skanów umów cywilnoprawnych, które zawarł z agencjami ratingowymi.

III.

Poza tym, nie sposób przyjąć, że nie można udostępnić jakichkolwiek informacji, o których udostępnienie zwróciło się Stowarzyszenie. Na mocy decyzji odmówiono udostępnienia jakichkolwiek informacji dot. skanów umów zawartych z agencjami ratingowymi oraz korespondencji, jaką Minister Finansów prowadził z agencją ratingową Standard&Poor's w ciągu ostatnich 6 miesięcy wraz z dokumentami, na jakie wskazał Minister Finansów w wypowiedzi zamieszczonej pod wskazanym linkiem.

IV.

Nie sposób także wskazać w jaki sposób udostępnienie korespondencji Ministra Finansów ze wskazaną agencją ratingową mogłoby doprowadzić do naruszenia tajemnicy przedsiębiorcy. W tym względzie należy z naciskiem podkreślić, że stroną tej korespondencji był organ władzy publicznej, zatem działający w sferze publicznej.

Poza tym bez wątpienia nadmiernym i nieuzasadnionym jest ograniczenie dostępności jakiegokolwiek korespondencji, prowadzonej z agencją ratingową. Oczywiście jest bowiem, że nie wszystkie informacje dotyczą jakkolwiek rozumianej tajemnicy przedsiębiorcy. Ograniczenie prawa do informacji publicznej w tym względzie jest stanowczo zbyt ekstensywne.

Szczególne znaczenie w tym względzie ma udostępnienie informacji publicznej w postaci dokumentu, o którym Minister Finansów powiedział we wskazanej wypowiedzi. Bankie.pl w tekście pt. „Szałamacha spodziewa się, że S&P będzie się „wycofywać” z decyzji dot. Ratingu” wskazał, że przed ogłoszeniem informacji przez Standard & Poor’s wymieniana była korespondencja. W artykule można przeczytać: „Odnosząc się do doniesień, że rząd miał przed publikacją informacje co znajdzie się w ratingu i mógł się do niej odnieść, Szałamacha powiedział, że rząd otrzymał notę i na nią odpowiedział. „Odpowiedzieliśmy argumentami, one wszystkie zostały odrzucone, nie wzięto ich pod uwagę” – powiedział minister.

Ujawnienie tego dokumentu ma fundamentalne znaczenie dla sytuacji ekonomicznej państwa (więc także, pośrednio – obywateli i obywaterek, jak i działających w Rzeczypospolitej Polskiej) podmiotów gospodarczych, w związku z czym społeczeństwo ma prawo do zapoznania się z tymi dokumentami. Ich ujawnienie ma kluczowe znaczenie dla sprawowania społecznej kontroli funkcjonowania władzy publicznej, ściślej zaś – Ministra Finansów.

Bowiem jeżeli nawet Minister Finansów stoi na stanowisku, że udostępnienie tych informacji może naruszyć tajemnicę przedsiębiorcy, to z pewnością nie jest tak, że udostępnienie jakichkolwiek informacji może tę tajemnicę naruszyć. Oczywiście jest bowiem, że co najmniej niektóre z informacji publicznych, o których udostępnienie zwróciło się Stowarzyszenie, w ogóle nie dotyczy informacji posiadających wartość gospodarczą, *ergo*: mogących w ogóle naruszyć tajemnicę przedsiębiorcy.

To świadczy o tym, że Minister Finansów w sposób nieodpowiedni dokonał oceny stanu faktycznego i prawnego, co doprowadziło do nadmiernego, zbyt ekstensywnego, ograniczenia prawa do informacji publicznej na kanwie niniejszej sprawy.

Wobec powyższego Stowarzyszenie wnosi jak w *petitum* niniejszego odwołania o uchylenie kwestionowanej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.